

Posudek vedoucí diplomové práce

Autorka diplomové práce: **Tereza Desenská**
Název diplomové práce: **Věcná břemena v novém občanském zákoníku**
Vedoucí diplomové práce: **JUDr. Kristýna Spurná**

Diplomová práce byla v souladu s pokynem děkana č. 23D/2011 ze dne 2. 8. 2011, kterým se stanoví postup při ověřování originalnosti vysokoškolské kvalifikační práce, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který nevykázal shodu diplomové práce s jinými díly.

Autorka předložila diplomovou práci na téma věcných břemen, které je s ohledem na rozšířenou právní úpravu obsaženou v novém občanském zákoníku aktuální. Nelze přehlédnout, že práce je kompilátem, čemuž odpovídá i rozsáhlý poznámkový aparát, ale jde o kompilát poměrně zdařilý využívající dostupnou judikaturu.

Diplomová práce je zpracována na 58 stranách, splňuje tedy stanovený rozsah. Z formálního hlediska je práce na dobré úrovni, obsahuje přiměřené množství překlepů, chybějících slov, gramatických chyb či nepřesností, chyb v interpunkci atd., které mohly být odstraněny pečlivější korekturou (za vše např. str. 6 – „břemena, které“, str. 10 – „vlastnického právo“, str. 22 – „služební věc“, str. 25 – „služebnostem, která je“, str. 37 – „určité nemovitosti věcí“, str. 52 - „se naopak může zdát naopak“ a „lze vnímat více než skromnou“, str. 56 - „smluvních stranám“, str. 57 – „paragrafů, která“). Pro lepší přehlednost a orientaci v textu by bylo vhodnější vytvořit seznam zkratk nejčastěji používaných právních předpisů. Se zkratkou „NOZ“ autorka nesprávně pracuje. Při uvádění konkrétního ustanovení občanského zákoníku je sice příhodné zkratku použít, v souvislém textu však není aplikování zkratky namístě.

Práce je doplněna rozsahově bohatým seznamem použité literatury. Drobnou výtku má vedoucí k neseřazení autorů publikací podle abecedy. Autorka čerpala nejen z odborné knižní a časopisecké literatury, právních předpisů, důvodových zpráv a internetových zdrojů, ale hojně také z judikatury. Přestože je práce věnována nové právní úpravě, k níž zatím judikatura téměř neexistuje, zpracovala autorka judikaturu dosavadní, resp. tu, která je použitelná i v současné době. Ke své škodě autorka nepracovala se zahraničními zdroji. Při psaní autorka prokázala dobrou schopnost pracovat s vybranou literaturou, neuchýlila se k pouhému přepisu delších pasáží jiných autorů, ačkoliv práce je z části kompilátem.

Jak již bylo konstatováno, předkládaná práce je opatřena standardním poznámkovým aparátem, který doplňuje a zpřehledňuje samotný text práce. Autorka jej využila nejen k odkazům na použité prameny, ale správně také k vedlejšímu textu, který by mohl být v hlavním textu rušivý. Odkazy na jednotlivá ustanovení zejména občanského zákoníku je však mnohdy vhodnější uvést přímo do textu. Nedostatkem je formální úprava citací. Diplomantka měla začínat odkaz vždy velkým písmenem a končit tečkou.

Autorka se řádně držela zvoleného tématu. Jejím cílem, který si vytyčila v úvodu své práce, bylo vystihnout stěžejní část úpravy věcných břemen, nikoli komplexní rozpracování této problematiky. Lze zkonstatovat, že takto stanoveného cíle se jí podařilo dosáhnout. Na druhou

stranu jejím záměrem by mělo být co nejucelenější zpracování tématu, není-li pro jiný postup logický důvod, který v tomto případě vedoucí práce nevidí.

Práce je kromě úvodu a závěru rozdělena do čtyř samostatných kapitol a je ukončena cizojazyčným resumé v anglickém jazyce, které by mohlo být rozsáhlejší. Jednotlivé kapitoly a podkapitoly na sebe logicky navazují. Práce je dostatečně přehledná a pro laického i pro kompetentního čtenáře dobře srozumitelná.

První kapitolu navazující na úvod věnovala autorka krátkému historickému exkurzu mapujícímu zejména právní úpravu v době římského práva, dále úpravu obsaženou ve Všeobecném občanském zákoníku ABGB, ve středním občanském zákoníku a konečně v posledním občanském zákoníku z roku 1964, což lze považovat za vhodný začátek. Následující třetí kapitola představuje stěžejní část celé práce. Autorka v ní rozebírá právní úpravu vzniku věcných břemen, jejich obsahu a rozsahu a také jejich zániku. Ve čtvrté kapitole se čtenář dočte o rozdělení věcných břemen na služebnosti a reálná břemena.

Autorka se nezabývala komparací se zahraniční právní úpravou, což by u práce takového typu mělo být standardem. Za zvážení by bývalo stálo analyzovat také unijní předpisy a vyhodnotit, zda mají nějaký dopad na českou právní úpravu.

Diplomantka se prakticky nedopouští věcných chyb a nepřesností, což je pravděpodobně dáno zejména tím, že práce je kompilátem, byť kvalitním. Nadstandardně pracovala s judikaturou, což lze kvitovat, několikrát se pokoušela o řešení sporných otázek. Způsob jejího vyjadřování je vesměs srozumitelný a adekvátní zpracovávané problematice. To by však mělo být u práce obdobného charakteru samozřejmostí. Místy je však práce nepřehledná, diplomantka přeskakuje mezi tématy a nevyhnula se ani určité popisnosti. Autorka bohužel až na výjimky neobohatila práci samostatnými úvahami, vlastními názory a případnou kritikou. Vše se snažila dohnat v 5. kapitole, v níž se pokusila o návrhy de lege ferenda. Její snahu je třeba vyzdvihnout, i když spíše než o úvahy de lege ferenda se jedná o úvahy de lege lata, případně porovnání stávající právní úpravy se staršími (zejména s ABGB, resp. OZO).

Předloženou práci doporučuji k ústní obhajobě a předběžně ji hodnotím jako výbornou až velmi dobrou v závislosti na průběhu obhajoby. V jejím rámci se diplomantka pokusí kromě vlastní obhajoby o zodpovězení těchto otázek:

- 1. Jakým způsobem se může oprávněný z věcného břemene bránit zásahu do výkonu jeho práva?**
- 2. Jak diplomantka hodnotí výběr konkrétních služebností, které upravuje občanský zákoník?**
- 3. Lze legálně rozšířit osobní služebnost i na dědice?**

V Plzni dne 4.5.2015

.....
JUDr. Kristýna Spurná